

добръ. Домовладика (или свз сайбіата), кога има нѣкое малко дѣте, чи фани доилица или (парамана), задаго сѣчи или кзрми, а той љ храни и прави голема почестъ, тѡм почестъ не е заради неѡ, но заради чадото мѡ. И такова ѡбѡвь не се нарича сѣща собствена ѡбѡвь.

Богъ неѡе да обѡчваме созданиѡта по много отъ него, нито да поставѡваме новы Богове кз сърцето си, каквото богатство и дрѡги мирски похоти. Треба да обѡчваме созданиѡ та Бога ради, тогика се казка, чи обѡчваме Бога повече отъ дрѡга мирска вещь. Кой то обѡчва цѣлителя (хакимина) заради здравіето, той се казка, чи обѡчва повече здравіето си: защото за ѡбѡвѡтана здравіето си обѡчва цѣлителя. Така, и кой то обѡчва созданиѡта заради Бога, той обѡчва самага Бога. И това ѡе са каже да обѡчашъ Бога отъ сичкото си сърдце и отъ сичка та си дѡша.

Онѡй, който обѡчва Бога, голема благодать има отъ него; заѡо се види, като чи го е позналъ истинно. Никто же можетъ ѡбити благое, а ѡе не познаетъ благого. На человекѡ око тогика се наслаждака помного съ некоем красота отъ видима вещь, когато грѣи и свѣти слънцето. Подобно и человекѡ тогика се наслаждака съ Бога, кога то се просѣщава отъ него. Вкратце да речемъ: сака дрѡга ѡбѡвь, която не се отнесе кзмъ Бога, да ѡ презираме и совѣмъ отъ сърцата си да ѡ искорениме че предпочитаме Божиѡта ѡбѡвь,